

tinòzza, f. čabrica, čabrić; kabao; (per bagni) kada (za kupanje).
tinta, f. boja; bojenje; boja lica, mast; (nera) crnilo; (fig.) površno znanje; *mezza* —, vrlo slaba boja; *mezza* — *chiara*, naton; *mezza* — *scura*, suton; — *uniforme*, jedna boja; (fig.) *son tutti d' una* —, svi su jednoga kova; *furbo? e di che tinta!*, lukav? u najvišem stupnju!; *ha una* — *di stòria*, ima površno znanje o povijesti.
tinteggiare (*tintéggio*, -gi), v. a. (p. u.) bojiti, obojiti, bojadisati amo-tamo, ispjegaviti, išarati pjegama.
tinteggiatura, f. šara, pjega.
tintin, onòm. zvonjenje zvoncela.
tintinare (*tintino*), v. n. PAS. V. tintinnare.
tintinnabulare (*tintinnàbulo*), v. n. zveckati, pozveckati, pozveki-vati.
tintinnamento, m. zvonjenje; zvečanje, jeka; zujenje; zveckanje, pozveckivanje.
tintinnare, v. n. V. tinnire.
tintinnio (-ii), m. V. tinnito.
tintinnire, v. n. V. tinnire.
tintinno, m. zvonjenje; zvečanje.
tinto, ag. omašćen, obojen, bojadisan; (macchiato) zamrljan; (in nero) taman, zagasit; (fig.) plitak; *acqua -a* (con vino), voda pomiješana s vinom; (lett.) — *di sdegno*, bijesan od srdžbe.
tintore, m. bojadisalac, bojadžija, mastilac.
tintoria, f. bojadisaonica, bojadžinica, mastionica; vještina bojenja.
tintòrio (-òri), ag. koji služi za bojenje; bojadžijski, bojadisalački.
tintura, f. mašćenje, bojadisanje; (farm.) mok; (fig. infarinatura) naličenje; našminkanje; (pitt.) ton, preliivanje boje; V. tingitura.
tiòrba, f. (liuto) vrsta lutnje.
tipico (-ci), ag. tipičan, simboličan, alegoričan; karakterističan.
tipo, m. obrazac; uzor; pregled; karakterni oblik, tip; (prima forma) pralik; (fig.) originalna, neobična osoba; osobenjak; (pop.) netko; (tip.) slovo; (biol.) tip.
tipificare (*tipifico*, -chi), v. a. tipizirati, načiniti obrazac od nekog ili nekoga

tipografia, f. tiskara, tiskarnica, štamparija.
tipografico (-ci), ag. tiskarski, štamparski.
tipògrafo, m. tiskar, štampar.
tipolitografia, f. tiskanje na ka-menu (sa šarama).
tira, da *tirare*. Nel mòdo scherz. *far a tira* —, ogorčeno raspravljati o nekoj stvari; *far la — del vino*, uhvatiti se u kolo.
tirabrace, m. inv. lopata za izgr-tanje žara iz peći.
tiragliatore, m. (mil.) strijelac.
tiralinee, m. inv. šestar, šestilo.
tiramòlla, m. (p. u.) V. tiremmòlla.
tiranneggiamento, m. tiranija, silom oteta i nezakonita vrhovna vlast; okrutna i neopravdana vladavina; (fig.) ugnjetavanje; svemogućnost, svemoćna vlast (običaja, mode itd.).
tirannicamente, av. tiranski.
tirannicida (-di) e **tirannicidio** (-di), m. tiranoubojica, ubilac nasilnika.
tirànico (-ci), ag. tiranski; nasilnički, zulumčarski.
tiranno, m. tiranin, nasilnik, zulumčar. || ag. V. tirannico.
tirante, m. (di stivale) koža na cipeli, kroz koju se provlači vrvca; uho (na čizmi); (archit.) stega; greda, na kojoj stoji pod; (sotto il letto) roženica; (di cassetta) držak, ručica; -i (tirastivali), obuvač. || ag. žilav.
tir-are, v. a. vući, povući, privući; tegliti, potegčiti; svlačiti, svući; izvući, izvlačiti, vaditi, izvaditi iz; mamiti, izmamiti; donositi, donijeti, dovlačiti, dovući; uzimati, uzeti; dobivati, dobiti; propuštati (vodu); sisati (pijavice krvi); zatezati, zategnuti; istegnuti; odštampati; opaliti (top pušku); bacati, baciti (bombu); puštati, pustiti (strijelu); isplaziti, plaziti (jezik); iskresati, ukresati (vatra); naplatiti, kupiti novac; snimati, slikati, preslikati; nacrtati; kojekako spešnjati (neki rad). || v. n. vući, tegliti; biti zategnut; puhati, duvati (vjetar); (schërma) boriti se; pucati; gađati; pustiti, odapeti (strijelu); smjerati; voditi (put); — *a sòrte*, ždrijebati; — *a un uccello*, gađati u pticu; — *a caso*, per supposizione, slučajno